

Elenged

Angyalok kara:

Minden, mit teszek, azt nem én teszem,
nem én a szívem, nem én az eszem,
mindenem, mim van, minden csak: *enyém*,
ha birtokom az én is, ha az is: *enyém*,
kié hát akkor, hol van hát az én

Az Én:

Egy hajszál végének tízezred része,
csupán energiád kiterjedése,
íme, ennyi vagyok, „magad képeré”,
én, aki az *émek* rengetegébe
legmesszibbre merte, még azon is túl,
ép ész határáig, még azon is túl,
s a poklokat, mikre végül ráakadt,
sorra megnézte, ha százszor szétszakadt
a szív, az ész, és ha más út is lett volna,
akkor is csak erre, akkor is újra,
s lám, mindezt semmiért – kiért: mindenem,
minden halálommal újra levetem.

Angyalok kara:

Nincs szebb repülés: pokoltól épig,
mélyek mélyéről legtetejéig,
angyal kell legyen, az, aki nem mer,
angyalfeletti így lesz az ember.

Az Én:

Kezedben van a vezetőpálca,
marionettem százféle tánca,
mi mindig ott volt, kezedbe tettem,
táncoltass, Uram, táncoltass engem.